

neen meitä kiusaamaan ja koettelemaan antamatta meille voimaa vastustaa häntä tai voittaa hänet.

Muistakaa, ettei Lusifer tullut tänne oman valintansa perusteella. Hän hävisi taivaassa käydyin sodan, ja hänet pantiin tänne tiettyyn tehtävään — ja sitä hän tekee menestyksellisesti.

Jumala on oikeudenmukainen. Siksi Lusifer voi tehdä täällä maan päällä vain sellaista, mitä hänen sallitaan tehdä.

Muistattekko kertomuksen Jobista? Jokaisessa koettelemuksessa, johon Job joutui, Lusifer pyysi lupaa saada koetella häntä. Hänelle annettiin lupa tiettyyn rajaan asti, askel kerrallaan. Yhdessä koettelemuksessa Job menetti rikkautensa, toisessa perheensä, eräässä terveytensä. Sitten Herra antoi Jobin täydellisesti saatanaan valtaan, paitsi ettei tämä voinut tuhota hänen sieluansa.

Askelen kerrallaan Job sai voimaa vastustaa kaikkea. Sitten hän lausui tuon kuolemattoman todistuksensa, jonka olemme kuulleet mainittavan täällä tänä päivänä:

„Mutta minä tiedän lunastajani elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien päällä.

Ja sittenkuin tämä nahka on yltäni raastettu ja olen ruumiistani irti, saan minä nähdä Jumalan.

Hänet olen minä näkevä apunani; minun silmäni saavat nähdä hänet — eikä vieraana. Munaskuuni hiukeavat sisimmässäni.” (Job 19:25-27)

Jos me aiomme saavuttaa jonkin täydellisyyden asteen, meidänkin on tultava siihen vaiheeseen, missä Herra — jos Hän haluaisi — voisi päästää saatanaan valloilleen meitä vastaan kaikkine voiminensa, paitsi ettei hän pystyisi tuhoamaan meidän sieluamme. Jos me pystymme vastustamaan, me olemme saavuttaneet yhden täydellisyyden asteen, peräti korotuksen.

Kuten Jobin suhteen, Herra ei salli saatanaan meidänkään kohdallamme koetella meitä yli meidän vastustuskykymme, jos me otamme vastaan Hänen apunsa.

Siinä onkin avain, joka auttaa meitä tekemään oikeita päätöksiä. Herra

sanoi Oliver Cowderylle, kun tämä yritti kääntää aikakirjaa:

„Katso, sinä et ymmärtänyt; sinä luulit, että antaisin sen sinulle ilman omaa ponnistustasi, vain rukoilemalla.

Mutta katso, minä sanon sinulle, että sinun on harkittava se tarkoin omassa mielessäsi; sitten sinun on kysyttävä minulta, onko se oikein, ja jos se on oikein, olen saattava sydämesi palaamaan rinnassasi; ja niin olet tunteva, että se on oikein.

Mutta, jos se ei ole oikein, sinulla ei ole oleva sellaista tuntoa, vaan ajatukset tulevat epäselviksi, niin että olet unohtava sen, mikä on väärin; et siis voi kirjoittaa pyhiä asioita, jos en minä niitä sinulle anna.” (LK 9:7-9)

Herra on sanonut: „Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolhattakaa, niin teille avataan.” (Ks. Matt. 7:7; Luuk. 11:9)

Se on teidän päätöksenne. Jokaisen ihmisen on tehtävä päätökset omasta puolestaan. Ei kukaan voi elää toisen ihmisen elämää tämän puolesta.

Jos te pyydätte apua Herralta, Hän antaa teille voimaa, valtaa ja kyvyn voittaa Lusifer sekä vastustaa hänen pyrkimyksiään, ja näin te vahvistutte ja tulette täydellisemmiksi. Meidän on etsittävä rukouksessa apua Herralta.

Herra ei ole antanut mitään lupausta niille, jotka yrittävät selvitä yksin. Heti, jos luulette pystyvänne selviytymään paholaisesta yksinänne, omin voimin, ilman Herran apua, te olette hävinneet taistelun jo ennen sen alkamista.

Olen kuullut lukemattomia kertomuksia ihmisistä, jotka ovat yrittäneet muuttaa tapojaan, elää viisauden sanan mukaan tai maksaa kymmenyksensä omin voimin, ilman Herran apua, ja ovat epäonnistuneet, mutta kun he ovat pyytäneet Herralta apua, se on käynyt helpoksi, ja silloin he ovat myös saaneet todistuksen evankeliumista.

Herra on antanut meille monia käskyjä ja lakeja noudatettavaksi. Meidän on saatava Häneltä apua niiden seuraamiseksi. Ne on annettu pääasiallisesti koettelemaan meidän kykyämme tehdä päätöksiä omin päin; jotta nähtäisiin, hyväksymmekö me lain, jota yleisesti nimitetään taivaan ensimmäi-

seksi laiksi, nimittäin kuuliaisuuden lain.

Jos te haluatte tehdä sen, mitä Herra haluaa teidän tekevän, siitä syystä, että Hän haluaa sitä, pyytäkää Häneltä apua. Kun sitten pidätte nämä lait ja käskyt käyvät helpoiksi.

Päätös on teidän!

„On sielu vapaa jokaisen, se tiedä, sinä ihminen.

Vaikk' Jumala voisi säätää sen, ei pakota Hän taivaaseen. Hän kutsuu, ohjaa oikeaan ja siunaa rakkaudellaan, on aina valmis auttamaan, vaan pakota ei taipumaan.”

— MAP-lauluja, 120

Toivon, että kaikki oivaltaisivat, miten tärkeä vapaa tahto on meille ja miten suureksi hyödyksi se on, ja että me oppisimme käyttämään sitä viisaasti tekemällä päätöksiä Herran avulla, jota saamme rukouksen kautta.

Rukoilen Herran siunauksia kaikille, jotka pyrkivät tekemään Hänen tahtonsa, Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen. ○

Pohjois-Helsingin seurakunta sai uudet johtajat 28. 11. 71. Kuvassa vasemmalta: 1. neuvonantaja veli Ismo Loukia, srk:njohtaja veli Mikko Repo, 2. neuvonantaja veli Einar Ambler.

Sukututkimusseminaarissa oli järjestetty näyttely. Niiden tarkoin valitut, joista esiteltiin artikkeleita ja välineitä joita voidaan käyttää apuna yksityisessä sukututkimuksessa. Näyttely on avoinna vielä tänään Salkaniemenkatu 2 kko 10-26.

Kuopion seminaarissa päätettiin

Sukututkimusseura aloittaa uudelleen

Savon Sanomissa
julkaistiin 28. 11. 1971
aiheesta artikkeli, josta
saimme osan Valkeuteen.

Savon Sukututkimusseura päätettiin perustaa uudelleen sukututkimusseminaarissa Kuopiossa lauantaina. Perustavaa kokousta valmistelemaan ja kokoonkutsujiksi valittiin kaup. Toivo Pitkinen ja talousopettaja Mirja Silvennoinen. Seura perustetaan heti uuden vuoden 1972 alussa, kertoi sukututkija Arja Miettinen. Sukututkimusseminaarissa päätettiin lisäksi antaa Kuopion Kesäyliopistolta kursseja vanhoista käsialoista. Osanottajia seminaarissa oli 60 ja alustuksia vastasivat sukututkimukseen perehtyneet henkilöt.

Sukututkimuksen henki elää

Kuopion seurakuntalaisilla oli marraskuun viimeisenä lauantaina ja sunnuntaina mahdollisuus antaa oma apunsa kaikille kaupungin suvustaan kiinnostuneille. Kun oli eri yhteyksissä saatu selville, että kaupungissa on paljon suvustaan kiinnostuneita, jotka eivät ole kirkossa, tultiin näiden sukututkijoiden kanssa siihen tulokseen, että olisi saatava pystyyn näyttely sukututkimuksesta ja siihen yhteyteen seminaari. Tietenkin tuli pulma tiloista, joissa tämä seminaari voitaisiin pitää. Tarjouduimme antamaan kappelimme juhlasalin tähän tarkoitukseen ja tarjous hyväksyttiin. Alunperin oli tarkoitus pitää nämä tilaisuudet niin, että kirkko antaa vain tilat eikä suorita laisinkaan evankeliumin julistusta tässä yhteydessä. Siitä, miksi me kirkon jäsenenä suoritamme sukututkimustyötä, kerroimme yleisötilaisuudessa kahden viikon kuluttua tuosta seminaarista.

Sukututkimusseminari alkoi lauantaina 27.11 klo 11.00. Avauksen suoritti sisar Mirja Silvennoinen. Hänen jälkeensä kuopiolainen kauppias Toivo Pietikäinen kertoi omasta kokemuksestaan ja pulmistaan maallikkosukututkijana. Hänen mielestään sukututkija on jo se pikku tyttö tai poika, joka kysyy isältä tai äidiltä, mikä oli sinun isäsi nimi. Hän selosti myös, kuinka sukututkimusseura perustetaan.

Sisar Terttu Maljanen luki professori Yrjö Blomstedin kirjeen tälle seminaarille. Kirjeessä hän selosti Suomen sukututkimusseuran toimintaa, mainitsi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon suorittaman mikrof ilmaustyön ja lähetti terveisiä seminaarille.

Kuopion keskusrekisterin toimintaa Kuopion Tuomiokirkkoseurakunnan suojissa selosti pastori Markku Elonheimo. Hän toivotti jokaisen sukututkijan tervetulleeksi keskusrekisteriin.

Kuopion kaupunginkirjaston edustajana maisteri Eila Happonen kertoi, mitä palveluksia kirjasto voi tarjota sukututkijalle. Sukuhistorioiden ja matrikkeliin lisäksi kirjastossa on

yksi mikrofilmien lukulaite ja filmejä voidaan tilata valtionarkistosta, joskin kirjasto on ostanut jo joitakin filmejä omaan käyttöönsä ja tulee ostamaan niitä lisää.

Maakunta-arkistosta ja sen käytöstä kertoi arkistonhoitaja Anja Jääskeläinen Savo-Karjalan maakunta-arkistosta Mikkelistä. Hän mainitsi, että hyvin monet seurakunnat ovat antaneet arkistolle 120 vuotta vanhemmat kirkonkirjat ja 80 vuotta vanhemmat tiliarkistot. Myös sodan jälkeen luovutetun alueen ortodoksisten seurakuntien arkistot ovat Mikkelissä.

Heräsi keskustelua Kuopiossa aikaisemmin toimineen Savon Sukututkimustoimiston uudelleen perustamisesta. Seminaarin 60 osanottajaa olivat yksimielisiä siitä, että seuran perustava kokous pidettäisiin heti vuoden 1972 alussa ja tämänlainen seura olisi hyvin tarpeellinen Kuopiossa, jotta eri tahoilla sukuaan tutkivat voisivat saada toistensa apua ja tukea. Kauppias Toivo Pietikäinen ja sisar Mirja Silvennoinen päätettiin kutsua kokouksen kokoonkutsujiksi ja valmistelijoiksi. Kuopion

Kesäyliopistolta päätettiin anoa kursseja vanhoista käsialoista. Myös monet näyttelyssä käyneet olivat tästä kurssista kiinnostuneita. Näyttelyyn olimme saaneet materiaalia kirjastolta ja yksityisiltä sukututkijoilta. Kirkon jäsenet olivat tehneet suuren työn näyttelyn pystyttämisessä sekä seminaarin mainostamisessa. Niinpä monet näyttelyssä kävijät ihmettelivätkin, kuinka niin laaja ja hyvä näyttely oli saatu aikaan.

Kun sunnuntai-iltana iloisina seminaarin ja näyttelyn onnistumisesta kokosimme näyttelymateriaalia, tuli voimakkaana mieleemme Elian henki, joka viimeisinä päivinä tulisi kääntämään lasten sydämet isien puoleen ja isien sydämet lasten puoleen. Tuntui todella siltä, että tämän kaupungin ja sen asukkaiden yllä on hyvin voimakkaana sukututkimuksen henki vaikka he eivät sitä itse tiedäkään. Tuona iltana me olimme ääretömän kiitollisia taivaalliselle Isälle, siitä, että Hän oli auttanut meitä kaatamaan monta ennakkoluuloa kaupunkilaistemme mielestä kirkkoamme ja sen työtä kohtaan.

Arja Miettinen

Lähetystyöstä vapautuneita 1971:

Maaliskuussa:

Elisa M. Koskela

Huhtikuussa:

Melvin D. Nimer, Steven L. Dansie

Toukokuussa:

Randall R. Rander, Karel F. Coddington

Kesäkuussa:

David B. Brown, Kim A. Gardner, Douglas Garner, Dennis G. Gabler, Glen S. Larson, Calvin L. Nelson, Stephen J. Sorenson, Gary W. Moeller, Charles E. Mugleston, Arja L. Järvelä, Inga M. Lindholm, David K. Lauritzen.

Heinäkuussa:

Jerry J. Bullough

Elokuussa:

Kerry D. Price, Barbru Johnson

Syyskuussa:

Lyle D. Rasmussen, Lynn S. Hancock, Richard W. Evans

Marraskuussa:

Donald E. Beyer, Gary L. Foley, Rick M. Smith, Jonnie R. Wilkinson, Ralph M. Hulet

Joulukuussa:

Bruce L. Ashton, Wayne Christian, Richard E. Peterson

Konferensseja ja seminaareja Helsingissä

Yleiskonferenssi

20. - 22. 5. 1972

NVK:n konferenssi

19. - 22. 5. 1972

Apuyhdistyksen konferenssi

20. - 21. 5. 1972

Pyhäkoulun konferenssi

21. 5. 1972

Alkeisyhdistyksen seminaari

21. 5. 1972

Sukututkimusseminaari

21. 5. 1972

Oulun seurakunnan johtokunta 31. 10. 1971 lähtien: Matti Pussinen, 1. neuvonantaja (vas.), Pekka Hautala, seurakunnanjohtaja, ja Timo Lehtinen, 2. neuvonantaja.

Peruukkien taikavoimaa kokellivat vasemmalta Pentti Airaksinen, Jarkko Metsätähti, Veikko Puikkonen, Jurkka Vuorela ja Raimo Merenluoto.

Tanssilattialla pyöri nuoria ja nuorekkaita Jyväskylästä, Vaasasta Pietarsaaresta, Turusta ja Helsingistä.

Tanssifestivaalit 31. 12. 71 - 1. 1. 72

Uuden vuoden kynnyksellä pidettiin Pohjois-Helsingin kappelilla iloiset tanssifestivaalit. Myöhempien aikojen pyhiä oli kokoontunut tanssimaan ja viettämään mukavia yhteisiä hetkiä maamme eri kolkilta.

"Hyppelyjen" lomassa tarinoitiin, tavattiin vanhoja tuttuja ja ystävystyttiin uusiin ihmisiin.

Ylpeä isä, vaimo ja poika eli Jarkko, Virpi ja Jani Metsätähti poseeraamassa.

Lähetystyön aloittaneita

Peter Noords
Pocatello, Idaho 8. 3. 72

Steven Swope
LaGrande, Oregon 8. 3. 72

Kirje Kansasista

Lämmin tervehdys meiltä teille! Kiitos Valkeudelle tästä tilaisuudesta kertoa millaista on asua "Siionin keskuvaarnassa", Independencen vaarnassa, vuonna 1971.

Postiosoitteestamme käy ilmi meidän asuvan Kansasissa, mutta Missouri-joki ja Missourin valtio ovat aivan silmiemme edessä. Alue on vehmasta ja kumpuilevaa rauhallisine viljalakeuksineen. Leavenworthin kaupunki, missä asumme, on entinen lännen reitin portti. Täällä matkalaiset täydensivät varusteensa. Kaupunki oli silloin kaksi kertaa niin suuri kuin nyt (n. 20 000 asukasta) ja suurempi kuin silloinen Kansas City. Nyt Leavenworthissa on mm. yksi armeijan opinahoista, jossa majurit ja everstit istuvat oppilaina. Väriä antavat myös yli 90 ulkomaalaista upseeria perheineen eri puolilta maailmaa.

Seurakuntamme on lähetykseurakunta, vaikka kuuluukin vaarnaan. Jäsenluku vaihtelee vuosittain sen mukaan montako mormonia armeijaan sinä vuonna on muuttanut. Osittain juuri tämän muutoliikkeen ansiosta meillä on ikioma kappeli. Muuttavilla on aina ylijäämätavaraa, jollei muuta niin vaatepuita, jotka he ilmiellin antavat paikallisille jäsenille. Jäsenet ovat vuokranneet halvan myymälän, jossa pilkkahintaan myyvät keräämäänsä romua ja usein varsin arvokastakin tavaraa. Näillä tuloilla on saatu suuri osa kappella ja nyt suunnitellaan lisärakennusta. Jäseniä on tänä vuonna parisen sataa, enimmäkseen suuria perheitä, mikä on tyyppistä yhtä hyvin armeijalle kuin mormoneillekin. Sakramenttikokouksessa saattaa olla yhtä paljon lapsia kuin aikuisiakin.

Vasta täällä havahtuimme huomaamaan, että saamme asua menneiden ja tulevien suur tapahtumien keskuksessa. Kaikki ei ole vaarnassamme, mutta aivan lähisumuilla.

Tämän armotalouden alussa kirkon johtajat ilmoittivat Eedenin puutarhan sijainneen Independencessä, missä Uusi Jerusalem temppelieineen tulee olemaan. (LK 84:1-3) Kun Aadam karkotettiin paratiisista, asettui hän asumaan paikkaan,

jota myöhempien aikojen kirjoituksissa kutsutaan sen nykyisellä nimellä Spring Hill, Daviessin piirikunnassa, Missourissa. Paikka sijaitsee Aadam-ondi-Ahmanissa, mikä on Herran antama nimi. Siellä Aadam siunasi jälkeläisensä (LK 107:53-56); siellä Aadam on kohtaava armotalouksien johtajat ennen Kristuksen toista tulemistä; siellä hän on istuva oikeutta. (LK 116:78:15-16) Siellä Joseph Smith vuonna 1838 ilmoitti, että paikka oli sama, missä Aadam uhrasi Herralle. Mormonipioneerit rakensivat paikalle toista sataa vuotta sitten kukoistavan yhdyskunnan, josta heidät ajettiin kuitenkin pois.

Nyt vuonna 1971 Independence on pieni kaupunki aivan Kansas Cityn kyljessä. Siellä sijaitsee kaksi vaarnamme seurakuntaa ja uusi upea kirkon vierailukeskus. Independence on myös uudelleenjärjestetyn kirkon pääpaikka.

Aadam-ondi-Ahmanin laakso ja Spring Hill sen vieressä, sijaitsevat keskellä verrattain harvaanasuttua maanviljelys-aluetta. Maisema on vuosien vieressä varmaan muuttunut moneen kertaan. Mormonipioneerien kaupungista on jäljellä vain parin rakennuksen kulmakivet. Muutama vuosi sitten hallintoviranomaiset suunnittelivat paikalle tekojärveä, mutta kirkon jäsenten vaikutuksesta suunnitelmaa muutettiin. Kirkko omistaa jo nyt osan maata, mutta pyrkii ostamaan lisää. Katsellessamme laakson niittyjä kysyi seurakuntamme johtaja: "Osaatko nyt tien takaisin?"

Lähettyvillä ovat myös Far West ja Liberty, kirkkomme historiassa huomattavaa osaa näytelleet paikat. Far Westissä Herran tahdosta pioneerit laskivat temppelein peruskivet, jotka vieläkin ovat näkyvillä. Ympäristö on täysin maanviljelys-aluetta, joka ei nykyisellään kerro entisen mormonikaupungin olemassaolosta mitään. Libertyn vankilassa Joseph Smith sai monia huomattavia ilmoituksia, ja siitä syystä vankila on osittain entisoitu ja sen ympärille rakennettu vierailukeskus. Kaupungissa sijaitsee myös edustava vaarnakeskus, jonne kuukausittain vien NVK:mme työt urhellemaan. Viimeksi siellä ollessani kävin puheisiin erään samoalaisen sisaren kanssa. Kolmen viime vuoden ajan heitä on muuttanut — viisumivaikeuksista huolimatta — kotisaareltaan yhä runsaammin joukoin Kansas Cityyn, missä heillä on jo oma seurakuntansa. Kysyin syytä heidän tuloonsa ja vastaus oli: "Olemme laamailaisia ja profetian mukaan laamailaiset auttavat rakentamaan Uuden Jerusalemin temppeleä." Olin aikaisemmin ajatellut intiaaneja, mutta tuo antoi minulle uutta ajattelemisen aihetta.

Lähetystyö edistyy, mutta ei hirmunopeudella. Esim. meillä Leavenworthissa ei ole vakituksia lähetyssaarnaajia, he saapuvat kuitenkin tarpeen tullen. Vanhemmalla sukupolvella on vielä vanhoja vääriä missourilaisia perimätietoja, mutta viime vuosina on arvonanto kirkkoa kohtaan kasvanut lähinnä hyvien jäsenten vaikutuksesta. Independencen alueella on noin puolisoistatuhatta jäsentä viidessä vaarnassa ja kolmessa lähetykseurakunnassa. Joukossa olemme me, Lee ja minä, kiitollisina siitä, että saimme aloittaa täältä. Ensi vuonna olemme jossain muualla.

Toivon, että keskellä uurastustanne siellä kotona muistatte olevanne erityisesti valittuja aivan erityiseen tehtävään. Kaipaan teitä ja odotan päivää, jolloin saamme taas työskennellä yhdessä.

Uskokaa tai älkää, mutta panen pisteen, koska meidän pitää kiirehtiä NVK:hon Lee on poikien sihteeri, minä tyttöjen toiminnan neuvonantaja. Nämä tilastit ovat aina kiireisiä päiviä, sillä aamulla klo 10 on Apuyhdistys. On hyvä tietää, että teillä on samat kiireet.

Kaikkea hyvää toivottaa

Silja Allen

(ent. Viinikka)